

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marek Tyciński
Protokolant:	Sekr. Sądowy Marcin Szymczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Marka Partyki

po rozpoznaniu w okresie od 21 czerwca 2018r. do 1 grudnia 2020r.

sprawy:

oskarżonej K. Ż.

córki S. i M. z domu W.

ur. (...) w B.

oskarżonej to, że:

okresie od czerwca 2015 roku do czerwca 2016 roku w T., wykonując na podstawie umowy z dnia 12.06.2015 rok obowiązki zarządcy nieruchomości w T. przy ul. (...), dokonując przelewów z rachunku bankowego prowadzonego dla tej nieruchomości na rachunki własne zawyżonych kwot należności z tytułu wynagrodzenia za zarządzanie nieruchomością i nie zwracając tak nienależnie pobranych środków mimo kierowanych do niej pisemnych żądań, przywłaszczyła łącznie kwotę 24.725,88 zł, czym działała na szkodę (...) w T.,

tj. o czyn z art. 284§2 kk

I. oskarżoną K. Ż. uznaje za winną popełnienia czynu zarzucanego w akcie oskarżenia z tym ustaleniem, iż spowodowała straty w łącznej kwocie 14 308,86zł, i, że stanowi on czyn ciągły, tj. jest przestępstwo z art. 284 § 2 kk w zw. z art 12 kk i za to na podstawie art. 284 § 2 kk orzeka karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat tytułem próby,

III. na podstawie art. 73 § 1 kk w okresie próby oddaje oskarżoną pod dozór kuratora sądowego,

IV. na podstawie art. 70 §1 pkt 2 kk zobowiązuje oskarżoną do przeproszenia na piśmie (...) w T. w terminie jednego miesiąca od uprawomocnienia się wyroku,

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. B. 924zł (dziewięćset dwadzieścia cztery złote) powiększone o stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej z urzędu,

VI. zwalnia oskarżoną od obowiązku uiszczenia opłaty a wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. Ż.	Oskarżona została uznana za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, tj. tego, że w okresie od czerwca 2015 roku do czerwca 2016 roku w T., wykonując na	

		<p>podstawie umowy z dnia 12.06.2015 rok obowiązki zarządcy nieruchomości w T. przy ul. (...), dokonując przelewów z rachunku bankowego prowadzonego dla tej nieruchomości na rachunki własne zawyżonych kwot należności z tytułu wynagrodzenia za zarządzanie nieruchomością i nie zwracając tak nienależnie pobranych środków mimo kierowanych do niej pisemnych żądań, przywłaszczyła łącznie kwotę 24.725,88 zł, czym działała na szkodę (...) ul. (...) w T., z tym ustaleniem, że spowodowała straty w łącznej kwocie 14 308,86zł i, że stanowi on czyn ciągły, tj. jest przestępstwa z art. 284 § 2 kk w zw. z art 12 kk.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Na podstawie umowy z dnia 12 czerwca 2015 roku K. Ż. przyjęła obowiązki zarządcy nieruchomości położonej w T. przy ul. (...), należącej do (...). W ramach obsługi bankowo - księgowej K. Ż. dysponowała środkami finansowymi zgromadzonymi na rachunkach bankowych (...), bowiem miała obowiązek regulować faktury oraz kontrolować wpłaty zaliczek przez właścicieli lokali. Miała także samodzielnie	wyjaśnienia K. Ż.	102-03, 226-226v	

<p>pobierać z rachunku bankowego wynagrodzenie w wysokości 1263,74 zł. Zarząd (...) stanowili N. M., Ł. K. oraz A. Z.. Członkowie Zarządu nie mieli możliwości sprawowania kontroli nad operacjami na rachunku bankowym nieruchomości należącej do Wspólnoty.</p>			
<p>zeznania N. M.</p>	<p>40, 231v-232</p>		
<p>zeznania Ł. K.</p>	<p>50, 232</p>		
<p>zeznania A. Z.</p>	<p>232, 376v</p>		
<p>umowa o zarządzania nieruchomości</p>	<p>5-9</p>		
<p>K. Ż., w okresie od czerwca 2015 do czerwca 2016, dokonała przelewów z rachunku bankowego prowadzonego dla nieruchomości, którą zarządzała na własne rachunki w łącznej kwocie 14 308,86 zł. Kwota ta znacznie przewyższała należne jej wynagrodzenie. K. Ż. nie zwróciła powyższej kwoty, mimo wezwań do zapłaty. W dniu 9 stycznia 2017 roku Sąd Rejonowy w Toruniu wydał wobec niej nakaz zapłaty na mocy którego została zobowiązana do zapłaty kwoty 24.725,88 zł na rzecz (...) przy ul. (...) w T..</p>	<p>częściowo wyjaśnienia K. Ż.</p>	<p>102-03, 226-226v</p>	
<p>zeznania K. J.</p>	<p>243v</p>		

zeznania N. M.	40, 231v-232		
zeznania Ł. K.	50, 232		
zeznania A. Z.	232, 376v		
opinia biegłego z zakresu księgowości	339-351		
nakaz zapłaty	60		
wezwania do zapłaty	11-13, 31		
K. Ż. nie zdradza objawów choroby psychicznej ani cech upośledzenia umysłowego. Rozpoznano u niej zaburzenia depresyjne. W czasie popełnienia zarzucanego jej czynu miała zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia, jak i pokierowania swoim postępowaniem.	opinia sądowo-psychiatryczna	140-141	
K. Ż. była dotychczas czterokrotnie karana sędownie, w tym trzykrotnie za przestępstwo z art. 284 § 2 kk.	karta karna	371	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<i>OCena DOWOdów</i>			
<i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	częściowo wyjaśnienia K. Ż.	Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej za generalnie wiarygodne. W toku postępowania przed Sądem przyznała się bowiem do popełnienia zarzucanego jej czynu, bowiem potwierdziła, że wskutek swoich działań podjętych podczas pełnienia funkcji zarządcy nieruchomości powstało jej zobowiązanie wobec (...). Twierdzenia oskarżonej pokrywają się zeznaniami świadków przesłuchanych w toku niniejszego postępowania, a także treścią opinii biegłego z zakresu księgowości. Nie ulega wątpliwości, że oskarżona przywłaszczyła nienależne jej środki, stanowiące nadpłatę nad kwotą wynagrodzenia.	
zeznania N. M.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków będących członkami zarządu (...). Potwierdzili oni bowiem, że oskarżona		

	<p>pełniła funkcję zarządcy nieruchomości, a także wskazali, że K. Ż. przywłaszczyła część środków znajdujących się na rachunku bankowym prowadzonym dla nieruchomości. Z ich zeznań wynika również, że nie posiadali wglądu w historię powyższego rachunku bankowego. Sąd nie ma podstaw, by podważać wiarygodność zeznań powyższych świadków. Złożyli spójne i logiczne depozycje, które znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Na wiarygodność zeznań ww. świadków nie ma wpływu fakt, iż błędnie oszacowali stratę poniesioną wskutek działań oskarżonej. Dokładne jej oszacowanie było bowiem możliwe na podstawie dokumentacji przedłożonej przez K. Ż..</p>	
zeznania Ł. K.	jak wyżej	
zeznania A. Z.	jak wyżej	
zeznania K. J.	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania powyższego świadka. K. J. od 1 września 2016 roku przejęła po oskarżonej funkcję zarządcy nieruchomości. Z jej zeznań wynika, że po przeanalizowaniu historii rachunku bankowego nieruchomości ujawniła, że oskarżona wykonała przelewy z zawyżoną</p>	

	kwotą wynagrodzenia. Jej depozycje są zgodne z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez Sąd.	
	Nadto sąd dał wiarę wszelkim innym przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów, w szczególności danym o karalności, umowie o zarządzanie nieruchomością oraz nakazowi zapłaty wydanemu wobec oskarżonej, Dowody te nie były kwestionowane przez żadną ze stron.	
opinia sądowo- psychiatryczna	Powyższa opinia jest spójna, logiczna i została wydana przez biegłych o uznanych kwalifikacjach. Jej treść nie budzi wątpliwości, dlatego też Sąd uznał ją za wiarygodną.	
opinia biegłego z zakresu księgowości	Sąd uznał, że powyższa opinia jest całkowicie wiarygodna, zaś jej wnioski przyjął jako swoje. Podkreślenia wymaga, że została wydana przez biegłego o uznanych kwalifikacjach i doświadczeniu zawodowym, jest szczegółowa i logiczna. Wbrew twierdzeniom oskarżonej zawarte w niej wyliczenia dotyczące straty poniesionej w wyniku przywłaszczenia środków nie budzą wątpliwości. Biegły poczynił szczegółowe	

	obliczenia na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach niniejszej sprawy, jak również dokumentacji przedłożonej przez oskarżoną.		
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	częściowo wyjaśnienia K. Ż.	Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej za niewiarygodne jedynie w zakresie w którym kwestionowała wysokość straty spowodowanej przestępstwem. W ocenie oskarżonej jest zobowiązana do zwrotu pokrzywdzonej (...) kwoty 11.166, 38 zł. Przeczy temu treść opinii biegłego z zakresu księgowości, który na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach niniejszej sprawy, jak również przedłożonej przez oskarżoną, obliczył wysokość nadpłaty, którą pokrzywdzona przelała z rachunku bankowego prowadzonego dla nieruchomości, na własne rachunki bankowe.	

PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	K. Ż.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przechodząc do rozważań prawnych należy wskazać, iż przywłaszczeniem na mocy art. 284 § 2 k.k. jest tylko bezprawne, z wyłączeniem osoby uprawnionej, rozporządzenie powierzona rzeczą ruchomą znajdującą się w posiadaniu sprawcy, przez włączenie jej do swojego majątku i powiększenie w ten sposób swego stanu posiadania lub stanu posiadania innej osoby albo wykonywanie w inny sposób w stosunku do nich uprawnień			

właścicielskich, bądź też ich przeznaczenie na cel inny niż przekazanie właścicielowi. Strona podmiotowa przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. ma charakter umyślny i kierunkowy. Sprawca zatem musi działać w ściśle określonym celu, którym jest przywłaszczenie cudzej rzeczy (mienia). Nie wystarczy, by sprawca godził się na możliwość przywłaszczenia, musi on bowiem tego chcieć i musi to być jego celem. O zachowaniu umyślnym można mówić jedynie wtedy, gdy sprawca obejmował swoją świadomością wszystkie istotne elementy czynu, wszystkie jego podstawowe znamiona, zaś istotnym wyznacznikiem tego, że sprawca obejmuje czyn swój świadomością, a zatem i umyślnością, jest jego zamiar. Przedmiotem sprzeniewierzenia jest tylko rzecz ruchoma, która została powierzona sprawcy w sytuacji, gdy treść umowy stanowiącej podstawę przekazania rzeczy wskazuje na to, że własność tej rzeczy nie została przeniesiona na sprawcę.

Świadomość powierzenia rzeczy sprawcy w określonym celu, np. do używania, przechowania itp., w tym w szczególności świadomość, że rzecz nie została przekazana

sprawcy do swobodnego dysponowania, stanowi element kwalifikujący przywłaszczenie. Sprawca, dokonując przywłaszczenia rzeczy, godzi także, obok zamachu na prawa do rzeczy, w szczególny stosunek zaufania, jakim powierzający go obdarza. (tak wyrok SA w Rzeszowie z 6 czerwca 2013 r., II AKa 38/13, LEX nr 1322041).

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, iż K. Ź. swoim zachowaniem wypełniła znamiona czynu zabronionego z art. 284 § 2 kk.

Oskarżona wykonywała obowiązki zarządcy nieruchomości należącej do (...) położonej w T. przy ul. (...) i wykorzystując fakt, iż miała dostęp do rachunku bankowego prowadzonego dla powyższej nieruchomości, dokonała na swoją rzecz przelewów znacznie przekraczających kwotę należnego jej wynagrodzenia. Jak ustalono w toku postępowania, w oparciu o opinię biegłego, była to kwota 14 308,86 zł, dlatego też Sąd przypisał oskarżonej spowodowanie straty w ww. wysokości. Działanie oskarżonej należy określić jako umyślne - miała bowiem wiedzę dotyczącą

<p>wysokości swojego wynagrodzenia, lecz korzystając z braku nadzoru nad rachunkiem bankowym, zdecydowała się dokonać przelewów o wyższej wartości.</p> <p>Sąd uznał, iż oskarżona działała w warunkach czynu ciągłego z art. 12 kk, z uwagi na tożsamy sposób działania (dokonywanie przelewów) i krótkie odstępy czasu.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i</p>			

<i>Środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. Ż.	I	I	<p>Sąd uznał oskarżoną za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to, na podstawie art. 284 § 2 kk wymierzył jej karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary Sąd kierował się kryteriami wymienionymi w art. 53 §1 i 2 kk, a więc swoim uznaniem, jak i granicami przewidzianymi przez ustawę i uznał, iż wyważoną, sprawiedliwą, a zarazem adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu będzie powyższa kara, która nadto spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze, także w zakresie potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Okolicznościami obciążającymi oskarżoną jest jej uprzednia karalność za przestępstwa przywłaszczenia, a także fakt, iż dokonywała przelewów objętych zarzutem przez okres roku. Wymierzając karę Sąd miał także na uwadze wysokość straty poniesionej przez pokrzywdzony podmiot. Jako okoliczność łagodzącą Sąd postrzega</p>

			<p>jedynie postawę oskarżonej w toku postępowania przed Sądem.</p>
K. Ż.	I	II	<p>Na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 72 § 1 kk Sąd wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby. Zdaniem Sądu względ na prewencję indywidualną, a więc dążenie do zapobieżenia popełnieniu przez oskarżoną przestępstw w przyszłości, nie wymagał orzekania wobec niej kary bezwzględnej. W konsekwencji Sąd uznał, iż cel w postaci oddziaływania korygującego na zachowanie oskarżonej może zostać osiągnięty w warunkach wolnościowych, poprzez orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem. Co więcej, to nie wydaje się aby oskarżona wymagała przechodzenia procesu resocjalizacji, w szczególności w warunkach zakładu karnego, który nie jawi się dla niej jako właściwe miejsce. Zdaniem Sądu okres ten pozwoli w sposób pełny zweryfikować pozytywną prognozę kryminologiczną postawioną K. Ż.. Oskarżona musi bowiem uświadamiać sobie, że w przypadkach rażącego</p>

			naruszenia porządku prawnego lub ponownego popełnienia przestępstwa Sąd będzie mógł zarządzić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności.
K. Ż.	III	I	By odpowiednio zweryfikować przebieg okresu próby Sąd oddał oskarżoną na podstawie art. 73 § 1 kk pod dozór kuratora sądowego.
K. Ż.	IV	I	Na podstawie art. 70 § 1 pkt 2 kk Sąd zobowiązał oskarżoną do przeproszenia na piśmie (...) ul. (...) w T. w terminie jednego miesiąca od uprawomocnienia się wyroku. Zdaniem Sądu charakter popełnionego przez oskarżoną przestępstwa przemawia za koniecznością skierowania w stronę pokrzywdzonego podmiotu przeprosin. Jednocześnie forma pisemna wydaje się odpowiednia.
Inne ROZSTRZYGNIĘCIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>KOszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>V</p>	<p>Z uwagi na fakt, iż oskarżona korzystała z obrońcy ustanowionego dla niej z urzędu, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. B. 924 zł powiększone o stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej z urzędu na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 oraz § 20 i § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 18 października 2016 r.)</p>	
<p>VI</p>	<p>Biorąc pod uwagę niski dochód oskarżonej, Sąd zwolnił ją od obowiązku uiszczenia opłaty, a</p>	

	wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciąża Skarb Państwa, na podstawie art. 624 § 1 kpk.
Podpis	